

„Бяла циганка“

Циганската любов е един вид емблематична не само за творчеството на Мерков, както ще се убедим по-нататък, като разглеждаме и другите ромски поети. Но при Мерков тя е много силно изразена:

Люляково утро беше,
ти когато си отиде.
Белите череша
почерняха от обида...

„Люляково утро беше“

Каква сила има в следните образи, които Мерков е създал:

Аз се събудих тази сутрин
с ябълкови светлини.
И прокудих злите бури -
погледни!
Пейте, пътища и бури,
смях, разпъвай стан.
Аз събудих тази сутрин
и на циганите ще я дам!

През 1998 г. Асен Мерков издава стихосбирката си „Като дъжд, като хоро“. Много стихотворения от стихосбирката са включени и тук: „Бяла циганка“, „Майсторът“, „На баща ми“, „Самочувствие“, „Земя на българи“, „Левски“ и др.

Но отново Мерков достига още един своеобразен връх в любовната си лирика:

Повярвах аз - нощта ни ще е бяла
и вятърът - добър и мил...
Но ти нощта забрави
и мен, и оня храст.
За радост ми остави
букетче цигански смях.